

ZEG HET MAAR

DOOR SJAK PLANTHOF

Peter Wijnands op zijn laatste werkdag.
FOTO RAOUL LIMPENS

Peter Wijnands wordt gemist als vakman, maar vooral als mens

Ze zijn tegenwoordig dungezaaid, werknemers die een halve eeuw bij één baas werken. Peter Wijnands uit Wjlre nam op 30 juli met pijn in het hart afscheid van Frissen Groen Techniek in Valkenburg. 'Afkicken' van collega's en van de passie voor het sleutelen.

Dat moet toch vreemd zijn geweest, om na 50 jaar af te zwaaien.

„Zeker. Ik kon vorig jaar september met pensioen, maar ik zag er tegenop om vlak voor de winter te stoppen, een tijd waarin je minder erop uit kunt. Bovendien wilde ik de 50 jaar rond maken. Dat was op 19 juli. 30 juli was echt mijn laatste werkdag.”

Hoe kijkt u terug op deze halve eeuw bij Frissen?

„Ik heb het er in meerdere opzichten altijd naar mijn zin gehad. Allereerst kon ik mijn passie voor het sleutelen aan tractoren kwijt. En ik begeleidde graag jonge monteurs. Bovendien had ik prettige collega's en een heel sociale baas.”

Hoe is het allemaal begonnen?

„Nadat ik in 1971 mijn schooldiploma LTS-metaal haalde, kon ik als 17-jarige aan de slag bij Frissen, toen nog onder de vader van George. Ik begon als verfspuiter van tractoren en landbouwmachines. Daarna werd ik, na mijn diensttijd en een interne opleiding, eerste monteur van tractoren. Dat vond ik gezonder. En als boerenzoon vond ik het werk op de trekker al leuk. Nu kon ik mijn passie helemaal uitleven.”

Schetst u eens de veranderingen die u heeft meegemaakt.

„In het begin waren de trekkers veel eenvoudiger. Mooi werk om te sleutelen aan de mechaniek. Er kwam in de loop der jaren echter steeds meer elektronica bij. Ik heb ruim twintig cursussen gevolgd om de voortschrijdende technologie bij te benen. Op het werk zelf was er vroeger veel meer onderling contact tussen de collega's. Als iemands kind bijvoorbeeld communie deed, ging je daar met 20 man van het werk heen. Nu is dat anders.”

Werkgever George Frissen, schetst waarom Peter gemist gaat worden.

„Hij is een echte teamspeler. Hij hield ervan samen een klus te klaren en was altijd bereid zijn kennis te delen. Op beginnende monteurs en stagiairs bracht hij zijn kennis van het vak over. Hij geeft anderen verantwoordelijkheid en daardoor de kans fouten te mogen maken. Hij gaf zijn werkplezier door aan anderen. We gaan hem missen als vakman, maar vooral als mens.”

Afscheid van een arbeidzaam leven, met een nieuwe toekomst voor u.

„Het is wel wennen. Ik ben al terug wezen kijken op het werk. Loslaten kan ik het nog niet helemaal. Nu is er nog beetje het vakantiegevoel, wellicht dat ik me over een maand realiseer dat het echt gedaan is. Het is nog even omschakelen. Ik heb nu wel meer tijd voor mijn familie, en mijn kleinkind. En ik hou van fietsen en wandelen. Volgende maand gaan mijn vrouw en ik op vakantie in Zuid-Holland, lekker in eigen land. Een mooi vooruitzicht.”